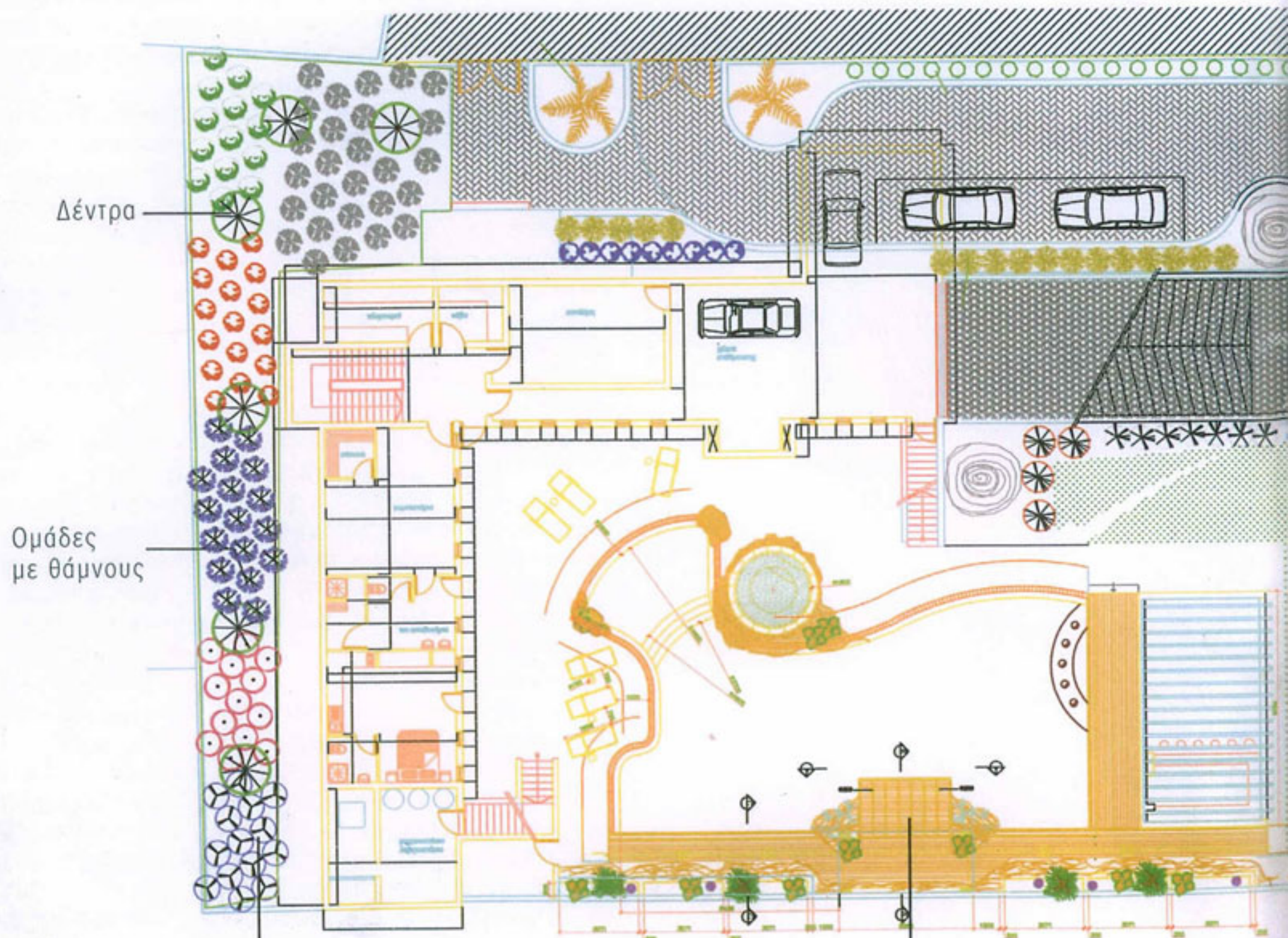




Φώτος Φωτίου - Landscape designer

Εναλλαγή τοπίου

ΣΕ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΧΩΡΟ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ
ΧΡΗΣΤΗ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ.





ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ Ο χώρος της οικίας χωρίζεται σε δύο ζώνες. Η ζώνη Α, περιμετρικά της οικίας, είναι ο χώρος που αξιοποιείται περισσότερο. Η ζώνη αυτή περιλαμβάνει στοιχεία του νερού και φυτά που χρειάζονται περισσότερη συντήρηση. Εδώ υπάρχει πισίνα με τζακούζι, ενώ στις ξύλινες αποβάθρες πάνω από την πισίνα δημιουργούνται καθιστικοί χώροι. Υπάρχουν επίσης ειδικές βραχοποιήσεις που παραπέμπουν σε φυσικό τοπίο, ανθώνες με φυτά που αναρριχώνται στους βράχους, ενώ στο πίσω μέρος τους φυτεύονται θάμνοι με χρωματιστά φυλλώματα. Η πισίνα ξεπερνά τα 17 μέτρα μήκος και 5 μέτρα πλάτος. Με τις διαστάσεις αυτές, το νερό είναι εμφανές από όλους τους άξονες θέασης της οικίας. Η είσοδος της πισίνας οριοθετείται με δύο ανθώνες με φυτά που αντέχουν την οσμή από το χλώριο, παρόλο που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι περιορισμένη λόγω χρησιμοποίησης ειδικού εξοπλισμού (salt chlorinator και ozonation). Στην είσοδο της πισίνας δημιουργείται μία τεχνητή παραλία. Η υδάτινη περιοχή ολοκληρώνεται με ένα τζακούζι διαμέτρου 2.5-3 μέτρα, το οποίο περιβάλλεται από βραχοποιήσεις.

ΣΤΟ ΓΡΑΣΙΔΙ Στη ζώνη Α συμπεριλαμβάνεται επίσης ο χώρος του γρασιδιού. Το γρασίδι τοποθετείται πάνω σε αμμόκωμα για καλύτερη αποστράγγιση και ανάπτυξη. Ο χώρος περιμετρικά της πισίνας σχεδιάστηκε ώστε να χρησιμεύει σαν καθιστικός και χωρίζεται σε καλυμμένες και ακάλυπτες σκληρές επιφάνειες. Υπάρχουν επίσης μαλακές επιφάνειες, όπως ο χώρος του χορτοτάπητα, δίπλα στον οποίο τοποθετείται μία ξύλινη πέργολα, ώστε ο χώρος να μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιαδήποτε ώρα ανεξάρτητα από το προσανατολισμό του ήλιου. Στο πλαϊνό μέρος της οικίας τοποθετούνται φυλλοβόλα δέντρα, τα φυλλώματα των οποίων κατά τους καλοκαιρινούς μήνες εμποδίζουν τον ήλιο να εισέλθει στο σπίτι, ενώ το χειμώνα συμβαίνει το αντίθετο.

ΘΑΜΝΟΙ Στη ζώνη Α, αφού πρώτα γίνουν τα πλακόστρωτα, γίνεται υποδομή από αμμόκωμα και φυτεύονται θάμνοι με βάση τον προσανατολισμό και τα χαρακτηριστικά τους. Χρησιμοποιούνται κυρίως θάμνοι με χρωματιστά φυλλώματα. Σε διάφορους χώρους γίνεται εδαφοκάλυψη με φυτά με γκριζό φύλλωμα όπως χρυσανθεμόιδες, ή με δίχρωμο φύλλωμα όπως τα καζάνια ή η κάρυσσα. Για πιο ψηλά θαμνοειδή έχει επιλεγεί είδος ντουράντας με χρυσό φύλλωμα, ποικιλία μερσινιάς με αποχρώσεις άσπρου και πράσινου φυλλώματος και με κόκκινο φύλλωμα όπως οι ποικιλίες αλτερνάνθηρας. Ένα άλλο φυτό είναι το βίτεξ τριφύλια, το οποίο από την πάνω πλευρά είναι πράσινο και από την κάτω μωβ, κι έτσι με το φύσημα του ανέμου βλέπουμε δύο διαφορετικούς χρωματισμούς. Στη συνέχεια φυτεύονται διάφορα είδη δέντρων. Στο νότο τοποθετείται ιβίσκος τυλιασέους, το πάνω μέρος του φυλλώματος του οποίου είναι καρδιόσχημο, σε καφέ χρώμα. Έχει επίσης πολύ χαρακτηριστικό άνθος το οποίο κατά τις πρώτες ώρες της ημέρας έχει χρώμα κίτρινο και το απόγευμα προς το βράδυ γίνεται φούξια.

ΔΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΕΠΟΧΙΑΚΑ Στη ζώνη Β, η οποία βρίσκεται πιο μακριά από την οικία, δημιουργούνται χώροι πιο ελεύθερης μορφής, που δεν χρειάζονται πολλή συντήρηση. Στη ζώνη αυτή δημιουργείται ένα φυσικό «λιβάδι» από εποχιακούς βολβούς -κρινάκια, αγριοτουλίπες, ίριδες, ματαικόριδα- καθώς και παπαρούνες, διάφορες ποικιλίες μαργαρίτας, μεσημβριάνθημα και άλλα. Φυτεύονται ακόμα γύρω στα 30 καρποφόρα δέντρα, σε αποστάσεις που επιτρέπουν την ανάπτυξή τους. Οι δύο ζώνες ενώνονται μεταξύ τους με ένα μονοπάτι το οποίο καταλήγει σε μία μικρή πλατεία. Το μονοπάτι είναι κατασκευασμένο από πέτρες τσιμέντου και υαλοίνες 60X60X3 εκ. Οι πέτρες αυτές είναι τοποθετημένες ελεύθερα στο χώρο, με αποστάσεις 10 εκ. ενώ ενδιάμεσα τους τοποθετείται γεωύφασμα και καφεκόκκινο χαλίκι. Μεγάλη σημασία δόθηκε στη δημιουργία ενός αυτοματοποιημένου συστήματος άρδευσης με την τοποθέτηση ενός ντεπόζιτου στο οποίο εισρέει νερό από διάφορες πηγές ώστε να υπάρχει αρκετή ποσότητα νερού για δύο ημέρες.